

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΠΡΑΟΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

Ἡ πραότης τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Ἰσαάκ Νεύτωνος κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου του διήγειρε τὸν θαυμασμὸν πάντων ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν, ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν περίστασιν ὅπως μᾶλλον ἢ εἰς τὴν ἐξῆς. Ὁ σὶρ Ἰσαάκ Νεύτων εἶχε ἡγαπημένον τι κυνᾶριον τὸ ὁποῖον ὀνόμαζε Ἀδάμαντα, ἡμέραν τινα προσκληθεὶς νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὸ ἀναγνωστήριόν του εἰς πλησίον δωματίον ἀφῆκε τὸν Ἀδάμαντα μόνον. Ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ σὶρ Ἰσαάκ μετὰ ἀπουσίαν στιγμῶν τινῶν εἶπε μετὰ μεγάλης του λύπης ὅτι ὁ Ἀδάμας εἶχε ρίψει κάτω τὸ ἀντημμένον κυνᾶριον ἐν τῷ μέσῳ τῶν χαρτίων, ἡ δὲ ἐν τῷ τελειοῦσθαι πολιετῆς ἐργασία του εἶχε γίνει παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἐπειδὴ ὁ σὶρ Ἰσαάκ ἦτο ἤδη πολὺ γέρων ἡ ἀπώλεια αὐτῆς ἦτο ἀνεπανόρθωτος ἐντούτοις χωρὶς καὶ νὰ κτυπήσῃ τὸ κυνᾶριον ἤρχετο νὰ τὸ ἐπιπλήξῃ διὰ τῆς ἐκφωνήσεως «Ἀδάμα! Ἀδάμα, ὀλίγον γνωρίζεις τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπραξες!

Φρικῶδες ἔγκλημα καὶ πρωτοφανὲς εἰς τὰ δικαστικά χρονικά ἀνεκαλύφθη ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Λεβανῶν.

Γνωστὸν ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν μεγάλη ὑπάρχει τάσις πρὸς τὸ ἐξασφαλίζειν τὴν ζωὴν καὶ πλῆ-

θος ἐταιριῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπάρχουσιν. Κακοῦργοι τινες ἀποτελοῦντες μεγάλην συμμορίαν, ἐπλησίασαν γέροντά τινα Ἰωσήφ Ράβερ τοῦνομα, ἵνα πείσωσιν αὐτὸν νὰ τοῖς ἐπιτρέψῃ νὰ διαπραγματευθῶσιν ἀσφάλειαν ἐπὶ τῆς ζωῆς του ἀντὶ 25,000 δολλαρίων (125 χιλ. φρ) εἰς ἐταιρίαν τινα τῆς Φιλαδελφίας. ἵνα μεταχειρισθῶσιν, ὡς ἔλεγον, τὸ ἐξασφαλιστικὸν συμβόλαιον ὡς ἐνεργὸν ἀξίαν, ὑποθετικὸν δάνειον ἐπρεπε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφορμὴ τῆς ἀσφαλείας ταύτης. ὁ ἀτυχὴς Ράβερ ἔστερξεν εἰς ὅλα.

Μετὰ τρεῖς μῆνας διήρχετο οὗτος γέφυραν, εἰς τῆς συμμορίας Στίσλερ καλούμενος ὠθεῖ αὐτόν, τὸν ρίπτει εἰς τὸν ποταμόν, ὁ δὲ γέρων ἀπώλεσθη.

Αἱ ἀσφαλίσεις ἐταιρίαι ὑποπτευθεῖσαι τὸ ἔγκλημα ἀρνούνται νὰ πληρώσωσι τὴν ἀσφάλειαν, τὰ δὲ δικαστήρια ἐπελήφθησαν τῆς υποθέσεως καὶ ἐξ ὑποπτῶν συνέληφθησαν.

Ἀποδειχθέντες κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, νῆαι δὲ συλλήψεις ἐγένοντο, καθόσον ἡ ὑπόθεσις Ράβερ ἔδωκε τὸν μίτον νέων ἀνακριτικῶν ἀνακαλύψεων.

Ἐν τῇ «Ἑσπερίδι» τῆς Φραγκοφόρτης ἀναγινώσκομεν τὸν ἐξῆς διάλογον.

— Εἰπέ μου, Ἰάκωβε, διατί ἐχλαίεις τόσον χρόνον ἐν τῇ συναγωγῇ;

— Αἰ! δὲν τὸ ἐννοεῖς τάχα; συ-

νεκινῶται τὸς ἀκροώμενος τὸν ῥαββῖνον ψάλλοντα τοὺς ψαλμοὺς τῆς μετανείας ὁποῖοι λόγοι! «γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ!»

— Καὶ τί μὲ τοῦτο, πρέπει ἄρα νὰ κλαύσῃς; Ἄν ἦσουν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃς γῆ βεβαίως ἠθέλεις χάσῃ ἐκ αὐτοῦ τοῖς ἐκατόν, ἀφοῦ ὁμοῦ δὲν εἶται ἡ γῶμα καὶ γῶμα θὰ γίνῃς πάλιν, οὔτε θὰ κερδήσῃς οὔδ' ὅλα χάσῃς τίποτε.

Φάρμακον κατὰ τῆς φθίσεως. Ἐν ταῖς σφαίραις τῶν Ἀσκληπιαδῶν τῆς Αὐστρίας περιάβεται ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων φήμη τις οὐχὶ μὲν ἀδέσποτος, ἀλλ' ἐπὶ σμικρᾷ καὶ λίαν ἀνεπαρκεῖς στηριζομένη ἐπαγωγῆς, ὅτι δηλαδὴ εὗρεθη τὸ προσφορώτατον ἀλεξιπῆριον φάρμακον τῆς φθίσεως. Ὁ νεαρὸς καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἰνσβρύκῃ τῆς Τυρολίδος πανεπιστημίου Προκόπιος Ροκιαάνσκη, υἱὸς τοῦ αἰοιδίμου ἰατροῦ τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας, ὁρμώμενος ἐξ «ἀπλῆς ὑποθέσεως», ὅτι ἐν τοῖς κυττῶσι τοῦ πνεύμονος τῶν φθισιῶντων σχηματίζονται μικροσκοπικοὶ σκώληκες, ἀπειράθη νὰ τοὺς θανατώσῃ διὰ τῶν εἰσροφίσεων ἐξέως τινὸς νατροῦ (Natriumbenzolium) καὶ ἐπέτυχε πλεονέκτα, θεραπεύσας τέσσαρας ἀσθενεῖς, ὧν ἡ φθίσις εἶχεν ἤδη προβῆ εἰς τὸν δεύτερον βαθμόν. Ἡ νέα θεωρία μένει ἀπλή ὑπόθεσις, ἐφ' ὅσον ἐν ἐμπειροῦται διὰ πυκνῶν πειραμάτων ἐν ταῖς κλινικοῖς βιέννῃς Κερὸλίτσου καὶ Παρισίων.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖο τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατριαῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩ: παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ.

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΓΓῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.

Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖο τῆς «Σφίγγος».

Ἐν ΙΘΑΚΗ: παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλέτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑ: παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘῳ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκῳ.

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἠλιάδῃ.

Ἐν ΒΡΑΙΔΑ: παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαδόγῳ.